

[Klim Behnke]

er jo tale om noget ganske nyt, og der er tale om at turde formulere en anden måde at finansiere vores tv-programmer i Danmark på.

Jeg er enig med hr. H.P. Clausen i, at både Danmarks Radio og TV 2 har en kulturpolitisk rolle i det danske samfund, og sådan skal det blive ved med at være. Men det kan man som sagt ligesom med public service-forpligtelserne lægge ind i de koncessionsbetingelser, der vil være for at have lov til at sende tv til dem, der så måtte lade sig koble på.

Så kunne hr. H.P. Clausen ikke forstå, hvorfor vi fortsat vil opretholde en licensbetaling til radiofonien. Det skyldes, som hr. Helge Sander også var inde på, at det nok er lidt for naivt at tro, at Danmarks Radios program 1, 2 og 3 kan finansieres ved hjælp af reklamer. Så kunne man selvfølgelig vælge en finansiering over skatterne, men hele vores beredskabsvæsen osv. er bygget op om radioen. Hvad enten det er en kemikalietankvogn, der vælter ned i gadekæret, eller der er kriser og krig, så har vi vidst, fra vi var helt små, at vi skal tænde for radioen og afvente nærmere instrukser. I en sådan situation, med en radiofoni, der har de forpligtelser, er vi nødt til at have en anden finansiering end reklamer og et frivillighedsprincip. Og da vi skulle formulere forslaget, kunne vi derfor ikke komme i tanke om noget bedre end en licens. Men rent beløbsmæssigt er der jo også væsensforskel på at være tvunget til at betale til TV 1 og 2 og radio, frem for kun at skulle betale til radioen.

Endelig er der det ved det, at den ordning, hvor man skal dekode tingene, rent teknisk heller ikke er mulig på radiofonien, uden at det er meget kostbart, hvorimod teknikken på tv-siden i dag er så udbredt og så fremskreden, at folk kan købe disse dekodere og disse smartcard til at åbne for adgangen for ganske få kroner.

Jeg kunne forstå på hr. Helge Sander, at man i partiet Venstre har gjort sig nogle overvejelser om en divisionering af Danmarks Radio, så man deler den op i nogle forskellige afdelinger og lader dem finansiere på forskellige vis. Det er da klart, at hvis der er politisk ønske om, at orkestre og korvirksomhed og den slags i Danmarks Radio rent kulturpolitisk får en placering på Kulturministeriets konto, så det f.eks. finansieres over skatterne i stedet for over licensen, så lad os dog tage en diskussion om det.

Hr. Helge Sander siger, at vi i det mindste skal have én national kanal i Danmark. I øjeblikket har vi – og heldigvis for det – tre. Vi har TV 1, vi har TV 2, og så har vi faktisk også TV 3, som i dag er at betragte som en dansk landsdækkende kanal. Der er bare den forskel, at for TV 3's vedkommende har man allerede realiseret det, vi foreslår i nærværende forslag, nemlig at der er tale om en abonnementsordning.

Fru Merethe Due Jensen ville gerne have, at licensdetektiverne fik udbredt deres virkeområde til også at gå rundt og se, om folk ser voldspornografiske videofilm og andre ting. Jeg må så sige, at det ligger rent ideologisk meget, meget fjernt fra det samfund, vi ønsker at leve i; et sådant dyneløftersamfund bryder vi os ikke om. Og den virksomhed, Danmarks Radios licenskorps udøver mange steder, er jo netop den form for dyneløftervirksomhed, og det bryder vi os ikke om.

Derfor kunne det også ud fra en frihedsbetragtning være et gode ved at slippe for licensen; så behøver man ikke længere at have folk til at gå rundt ved aftenstide og banke på og lytte ved døre og vinduer, om folk de nu ser fodboldkamp, eller om de hører musik, eller hvad de foretager sig.

Men tak for de bemærkninger, der er faldet. Vi vender tilbage til lovforslaget på et senere tidspunkt. Nu er disse nye tanker i hvert fald bogført.

(Kort bemærkning).

H.P. Clausen (KF):

Det er ganske kort til hr. Kim Behnke for at præcisere, at jeg i for sig ikke synes, forslaget er voldsomt, men at jeg synes, det er en del af så et stort område, at det er forkert at tage dette område op ud fra dette forslag, for der er nogle sammenhænge, vi skal have drøftet; det ligger også i bemærkningerne til forslaget. Nu nævnte hr. Kim Behnke flere gode grunde til ikke at tage radioen med, men der er jo ét argument yderligere fra Fremskridtspartiet, nemlig at hvis man tillod reklamer i radioen, så ville man ikke kunne have en underskov af lokalradioer.

Det understreger for mig netop, at der er en sammenhæng mellem de forskellige elementer, som vi skal drøfte. Så jeg synes, det er godt, vi har fået et udgangspunkt, men så opfordrer jeg kulturministeren til så hurtigt som muligt at ta-